



Nedělní evangelia v liturgickém roce cyklus B

29. neděle v mezidobí

Kdo tě donutí k službě na jednu míli, jdi s ním dvě. (Mt 5, 41)

Jméno a příjmení: _____ Věk: _____

1. čtení (Iz 53, 10-11)

Skrze Služebníka se zdaří Hospodinův plán.

Spravedlivý Služebník ospravedlní mnohé, neboť sám ponese jejich viny.

ŽALM (Ž 33)

Ať spočine na nás, Hospodine, tvé milosrdenství.

2. čtení (Žid 4,14-16)

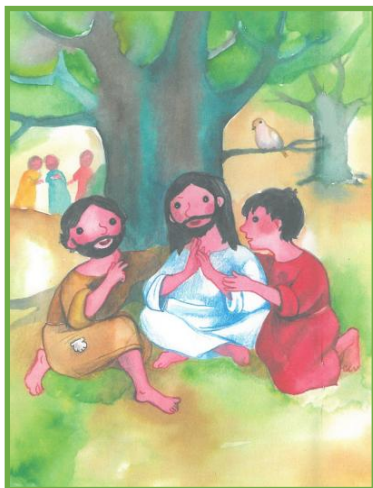
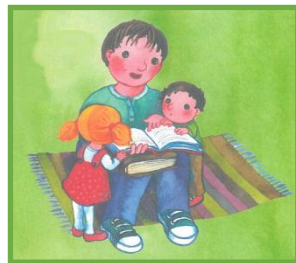
Bratři! Máme vynikajícího velekněze, který prošel až do nejvyššího nebe. Je to Ježíš. Přistupujme tedy s důvěrou, kdykoli potřebujeme pomoci.

Zpěv před evangeliem

Aleluja. Syn člověka přišel, aby sloužil a dal svůj život za všechny. Aleluja.

Evangelium (Mk 10,35-45)

K Ježíšovi přistoupili Jakub a Jan a řekli mu: „Mistře, dej, ať v tvé slávě zasedneme jeden po tvé pravici a druhý po tvé levici.“ Ježíš jim řekl: „Posadit po mé pravici nebo levici není má věc, nýbrž je pro ty, kterým je to připraveno.“ Ostatních deset se rozmrzelo na Jakuba a Jana. Ježíš si je zavolal a řekl jim: „Kdo by chtěl být mezi vámi veliký, ať je služebníkem.“



Otázky k nedělnímu čtení

Za 2 správné odpovědi – 1 nálepka

1. Skrze koho se zdaří Hospodinův plán?

2. Napiš jméno velekněze, který prošel až do nejvyššího nebe. Jak máme k němu přistupovat?

3. Syn člověka přišel, aby Doplň větu.

4. Doplň: „Kdo chce být mezi námi veliký , ať je

Soutěžní kvíz pro předškolní a 1. třídu

Příloha (k dostání pouze v pátek) – splnění kvízu 2 nálepky

Odpovědi na soutěžní otázky z pátku (1. a 2. stupeň)

Za 2 správné odpovědi – 1 nálepka

1.

2.

3.

4.

Kartička z neděle

Za odpověď – 1 nálepka

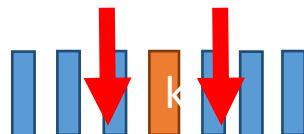
Odpověď:



ROK MINISTRANTŮ SE SVATÝM DOMINIKEM SAVIEM

Milý ministrante, dnes pokračujeme „Vstupními obřady“. Zde máte podrobně popsané co se tam vlastně děje. Kdyby si tomu moc nechápal požádej své rodiče o pomoc;-) Na konci vás budou čekat 7 otázek (jedná správná otázka – 10 bodů) a jeden úkol. Přeji ti hodně zdaru ;-)

Do presbytáře se vstupuje dvěma variantami, ta první se vychází přímo ze sakristie a to tak, že nejprve vyjde pravá strana a poté druhá strana (obě strany jsou seřazeny od nejmenšího po největšího ministranta) a řadí se před obětním stolem viz. obr. →



Uprostřed se nechá prostor pro kněze, jáhny a podávající. Všichni společně **poklekneme před svatostánkem** (pozdravíme Ježíše) a řadíme se na boky. Druhá varianta je taková, že se jde liturgickým průvodem ze zadu kostela. Ti, co **nesou kadidelnici, loďku, kříž a svíce nepokleknou, pouze se ukloní**. Ostatní ministranti ve dvojicích pokleknou a ukloní a následně se řadí na boky obětního stolu. Kněz mezi tím políbí oltář a jde k sedesu. **Během celých vstupních obřadů všichni stojí.**



Kněz **začne znamením kříže**. Proč? Protože křesťané každou svou činnost začínají znamením

kříže, jde tedy o modlitbu. Na kříži se totiž Ježíš z lásky k lidem vydal až do krajnosti, na kříži byla poražena smrt, na kříži máme účast skrze svůj křest. Kříž je znamením naší identity. Proto děláme znamení kříže také v úvodu bohoslužby. **Znamení kříže doprovázíme slovy: „Ve jménu Otce, i Syna, i Ducha svatého“** - právě v toto jméno Trojjediného Boha jsme byli pokřtěni, kvůli tajemství Trojjediného Boha jsme přišli na bohoslužbu, v jméno Trojjediného Boha hodláme strávit následující chvíle.



Následuje **vstupní pozdrav** slovy: „**Pán s Vámi**“. Biskup zdraví shromážděné křesťany tím pozdravem, kterým své učedníky pozdravil zmrtnýchvstalý Ježíš - „**Pokoj Kristův ať je s vámi**.“ Jelikož kněz biskupa vlastně zastupuje, používá pozdrav inspirovaný listy sv. Pavla. Tento pozdrav, doprovázený gestem otevřených, přijímajících rukou, znamená, že sám Ježíš Kristus, který vstal z mrtvých, je uprostřed svého lidu a ujímá se každého, kdo za ním přichází. Po vstupním pozdravu může kněz nebo komentátor velmi krátce uvést do bohoslužby. Na toto uvedení organicky navazuje výzva k úkonu kajičnosti.

V **úkonu kajičnosti** si připomínáme, že potřebujeme Boží milosrdenství a prosíme o něj, připravujeme se na naslouchání Božího slova, na slavení eucharistie a na svaté přijímání. Zároveň v úkonu kajičnosti předjímáme to, co se děje ve všech částech mše svaté: je to Boží slovo a eucharistie (úkon kajičnosti nelze zaměnit za svátost smíření). Po výzvě kněze by měla následovat chvíle ticha, v níž každý sám stojí před dobrým Bohem, takový, jaký je, se svými slabostmi a nedokonalostmi, a s důvěrou očekává Boží pomoc. Vyznání hříchů je pak skutečným vyznáním toho, v čem jsme selhali (i když to neříkáme konkrétně). **Úkon kajičnosti (příp. včetně Kyrie) se vynechává**, pokud předcházejí zvláštní rity (žehnání

velikonoční svíce, procesí s palmovými ratolestmi, modlitba žalmů z liturgie hodin, aj.), pokud se nahrazuje připomínkou křtu pomocí kropení svěcenou vodou, nebo pokud se nahrazuje označením věřících popelem na popeleční středu.

Po kajícím úkonu následuje **zpěv Kyrie eleison - Christe eleison** (Pane smiluj se - Kriste smiluj se) je pravděpodobně antickým zvoláním, kterým lid vítal vítězného vladaře. Význam těchto slov tehdy nebyl jen kající (prosba o smilování), ale též oslavný. My dnes tento zpěv v úvodu bohoslužby zpíváme, neboť ve svém středu vítáme a o smilování prosíme vítězného vladaře světa - Krista, který vstal z mrtvých. **Kyrie se vynechává**, pokud bylo součástí 3. způsobu úkonu kajícího; v bohoslužbách, v nichž se vynechává úkon kajícího, se Kyrie vynechává podle vhodnosti.

Následuje **zpěv Sláva na výsostech Bohu**, představuje chválu vzdávanou Trojjedinému Bohu, která tryská ze srdcí shromážděného Božího lidu. **Zpívá se proto ve dnech**, v nichž chceme Boha obzvláště chválit: **především v neděli**, kdy si připomínáme Kristovo zmrtvýchvstání, ale také o **dalších svátcích a slavnostech**. Protože patří do úvodní části mše svaté, učí nás důležité pravdě o křesťanské modlitbě: abychom se dobře "naladili" na setkání s Pánem, který k nám bude promlouvat ve svém slově a kterého budeme v eucharistii přijímat, je třeba jej chválit, uznat, že On je dobrý, krásný, slavný, milosrdný. Tento chvalozpěv **se vynechává v adventu a postním období před Velikonocemi**: ne proto, že by tehdy nebylo třeba Pána oslavovat, ale především proto, že radostný a hlasitý jásot ustupuje spíše klidnějším prvkům, umožňujícím zkoumat každý sám sebe a nechat se očistit Božím milosrdenstvím. **Během chvalozpěvu se připraví librista s misálem.**

Poté následuje **vstupní modlitba** nazývá se také kolekta, což pochází od latinského colligere – sbírat. Ten, kdo bohoslužbě předsedá, jí totiž jakoby „posbírá“ a do jedné vstupní modlitby shrne úmysly a modlitby, s nimiž ke mši přicházejí jednotliví věřící. Kněz nejprve všechny vyzve k modlitbě slovy „**modleme se**“. Pak následuje chvíle ticha, v níž je prostor, aby každý v duchu vyjádřil to, s čím na bohoslužbu přichází. Během toho **přichází librista a postaví se v dostatečné vzdálenosti** před knězem, aby mohl volně roztáhnout ruce.

Až po chvíli tiché modlitby se kněz nahlas modlí vstupní modlitbu z misálu. Touto modlitbou jakoby shrnuje všechny úmysly, pronesené ve chvíli ticha; a protože se modlí nahlas, modlí se k Bohu nejen jménem svým, ale jménem všech přítomných. A ti se k jeho slovům přidávají odpovědí amen, která znamená potvrzení a souhlas s tím, co bylo řečeno. **Zde librista zavírá misál a odchází na své místo.** Kněz má při vstupní modlitbě rozpjaté ruce, což je starověké modlitební gesto člověka, který se vztahuje k Bohu, všechno od Boha očekává a všechno dává. Také stání všech přítomných je modlitební gesto, kterým se připojují k modlitbě, kterou jejich jménem pronáší ten, kdo bohoslužbě předsedá. Slovem „**Amen**“ se také **zakończují „Vstupní obřady.“**



Info: www.farnost-hnojnik.cz, www.facebook.com/farnosthnojnik

© Římskokatolická farnost Hnojník, pro vnitřní potřebu farnosti, NEDBALOVÁ, Marie a Josefína NEDBALOVÁ. J. 29. neděle v mezidobí, *cyklus B*. Ilustroval Andrea POPPROVÁ, ilustroval Roman POPPR. Praha: Stanislav Juhaňák - Triton, 2017. Od srdce k srdci. ISBN 978-80-7553-326-5.